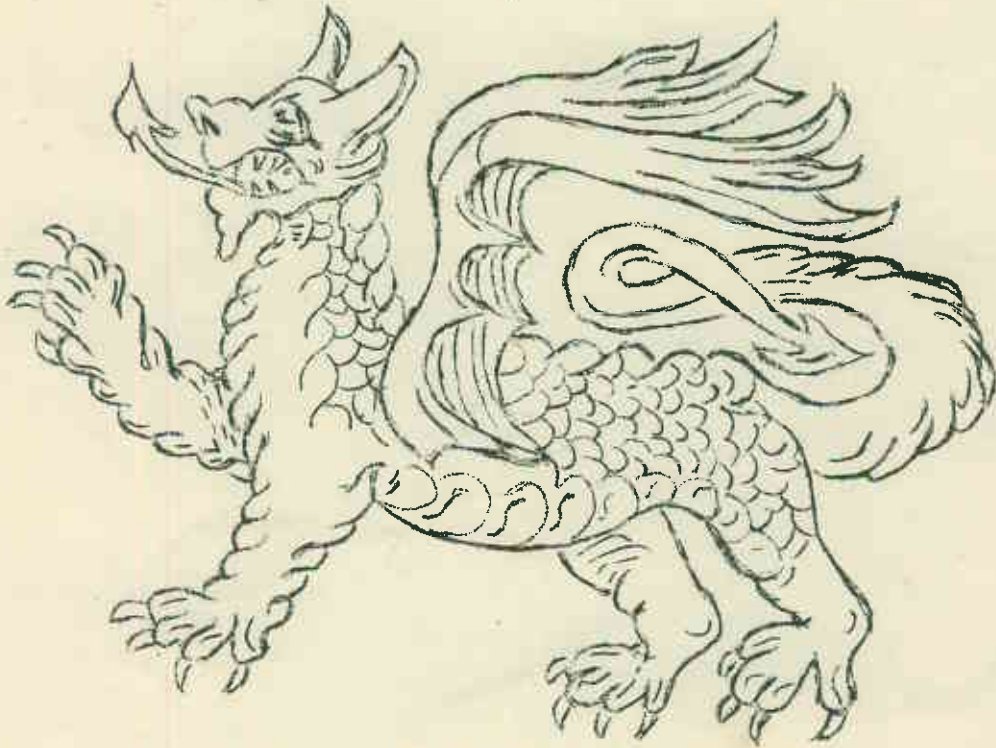
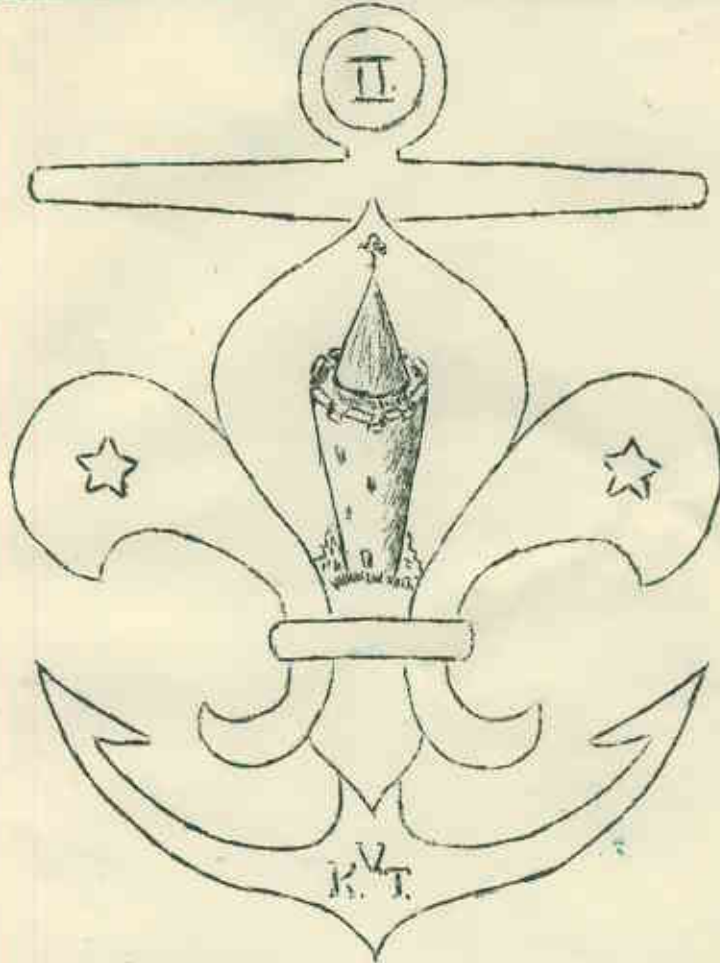

APR.

1959. m. 3

» VANDPOSTEN. «

BARDNERNE SYNGER.

Så er det lejrtime igen. Bardnerne synger i den friske forårsblæst. Alle vegne drager vi spejdere ud i naturen med telt og grejer. Nu skal vi igen leve skovmandsliv og jægerliv derude mellem skovens stammer, ned til den blånende fjord, eller hvor vi nu har vort tilholdssted.

Hvorfor tager vi i lejr? Ja, der kunne gives mange forskellige svar på dette spørgsmål. Jeg vil gerne give mit bestemte svar: For at lære samarbejdet under primitive forhold. Samarbejde er nøgleordet i en god patrulje. Samarbejdet er det vigtigste i en dygtig trop. Samarbejde vil sige, at hver mand gør sit job, næsten før der er sagt noget om det. Det er denne indstilling, der har præget de berømte ekspeditioner til Nordpolen, til de ukendte egne i Sydamerika, gennem Asiens orkener, ind i det mørke Afrika, gennem de barske snemarkers mod Sydpolen. Hvis mændene i en ekspedition ikke kunne samarbejde, var de dødsdømte!

Nu drager din patrulje på ekspedition, så gælder det, at både du og dine kammerater er i stand til at klare jer derude i lejren. Om I har det dette i jer, som har båret de utallige ekspeditioner gennem farer og vanskeligheder. Dette, at man aldrig tænker på sig selv, før man har tænkt på de andre.

Bardnerne synger, når vinden blæser om dit telt i den kommende tid. God vind til søs - God lejr til lands.

Lær at samarbejde - så bliver dine ture og lejrdage vellykkede.

+++++
 TANK &
 Det er kun døde fisk, der driver med strømmen.
 Min fjende er ikke den, som gør mig ondt, men den, som gør mig ond.
 +++++

Davs, Skipper! Her er to rygsække, som meget gerne vil være spejdere i vores trop.

Søspejderne af Fritz Lerche fortsat:

Provinsen var efterhånden kommet ned, hvad søspejdertroppe angår. I 1918 fandtes der troppe i Skovshoved, Stege, Helsingør, Århus, Randers, Svendborg, et par år senere kom også Ålborg med.

Organisationen for søspejderarbejdet vekslede noget gennem årene. Læser man de gamle dokumenter igennem, kan man ikke undgå at mærke at helt smertefrit har disse omvekslinger ikke altid været. Men det står fast, at under de vekslende former søgte man efter bedste evne at skabe de sundest mulige arbejdskår for søspejderne i Danmark.

SØSPEJDERDIVISIONEN blev til DET DANSKE SØSPEJDERKORPS, der senere blev til DE DANSKE SØSPEJDERE og så til søspejderdivisionen.

Alle tider har søspejderne været nær tilknyttet Det danske spejderkorps, fra hvilket arbejdet udgik. Gennem de fleste år var søspejderne, som de er det nu, en del af Det danske spejderkorps.

Man undrede sig i grunden over, at søspejdernes vækst ikke blev større, end den blev ud over vort land. Alle os, der har haft med fartøjer at gøre, ved, at en af grundende utvivltsomt er, at det er og bliver dyrt at holde fartøj, når fartøjet skal holdes smukt, og det skal et søspejderfartøj. Hertil kommer en anden vanskelighed, at finde den rette fører. Han skal være både spejder og have godt kendskab til sømandsskab. Der er vel også en forestilling hos en del forældre om, at søen er noget mere risikabelt at sende spejderne ud på, end de danske landeveje. Skønt jeg egentlig tvivler på rigtigheden af det med den trafik, vore landeveje nu frembyder. Det er klart, begge steder på sø og i land skal man være vågen. Men det er da også det, vi gerne vil lære vore spejdere.

Men givet er det, at så sent som i 1929 talte søspejderne i Danmark kun 180 spejdere. Det var i nogen grad baggrunden for den omorganisation af søspejderarbejdet, som korpset, medens Tage Carstensen var søspejderleder, gennemførte i 1932.

Søspejderdivisionen opløstes, og de enkelte troppe knyttes til den stedlige division. Man ville derigennem opnå to ting. En nærmere tilknytning mellem sø- og landspejderne, og en øget støtte fra divisionernes side med hensyn til oprettelse af nye søspejdertroppe eller til støtte for gamle troppe, hvor det af en eller anden grund i øjeblikket kneb.

Men tilbage til, hvad der skete i 1927, et af de år, der står indskrevet i søspejdernes mindebog. Året før havde man haft den første internationale søspejderlejr i Antwerpen. Nu var det Danmarks tur at huse en sådan lejr. Skønnere sted end Kronborg kunne man næppe have fundet til en sådan lejr. I dagene fra den 31 juli til den 14 aug. havde 400 søspejdere fra 10 forskellige lande deres lejr på Kronborgs bastioner. Prins Knud var protektor for lejren og holdt åbningstalen. Orlogskaptajn Kai Dahl lede lejren og den række af fornøjelige sejladser, der var knyttet til lejren.

fortsættes

Hjælpen er kommet!

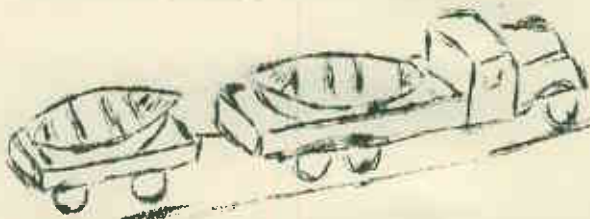
Den 17 MAR 1959 afsluttede vi et vintre kursus tilrettelagt og ledet af dansk søværnskors-afdelingen i Vordingborg.

Det har været et interessant kursus, og vi beder hr. Haarby-Hansen, hr. Erling Christensen og hr. Carl Uffe Petersen modtage troppens varmeste tak for det store "slav".

På Kongens fødselsdag d. 11 MAR faldt 13 søspejdere på DMH 72 for en herlig oplevelsesrig sejl tur med vor tropsrådsformand H. Br. Knud Henriksen og DMH 72's skibsfører Ewald Nielsen.

Det er jo ikke første gang disse tre herrer har givet os et nap. Igen er vi dem tak skyldig. Tusind tak for den dejlige tur og belærende timer onboard.

To dejlige ålborgjoller er kommet til låns fra søspejderne i Roskilde. Det vil jo nok komme til at hjælpe ved sommerens sejlads.

En stor hjælp for vor 40 mand.

Vi retter vor tak til tropsrådsformanden for Roskilde sø-trop hr. fabrikant Christensen. - Samtidig en tak til DA. Mogens Nath for den fine og gode kontakt. - Sluttelig en tak til "Trane" for transporten af jollerne Roskilde/Vordingborg. Mange store penge har vi sparet af den "døde" tropskasse.

endnu en hjertelig tak til alle
med sø-spejderhilsen

Tuck Christoffersen
Tuck Christoffersen.
tropsfører.

Grundet på Aprilsnar (ustadigt vejr) er der jo blevet lidt stilstand ved bådene. Vi mangler ikke ret meget at få gjort for de to første stikker næsen i søen. - Men, der er andre end Freddy, der nu kunne gøre fartøjer istand.

PF og dem med sejlsnore møder ho mig Mandag d. 20 apr kl 12.00 kl ca 2130. - Det drejer sig om nye sikkerhedsbestemmelser og fartøjsfordeling m.m.

Så tænke vi det sidste tag for at blive færdige, vi skulle jo meget gerne være færdige af de første

Dyrløge David Knudsen, Sortsø og Falster fortæller

LIDT OM JAPANSKE SPEJDERE

og et besøg hos gamle japanske spejdere.

Den 10 FEB 1957 var en japansk fiskekutter konnet i brand Hino Misakifyrtårnet ved indsejlingen til Kobe. Det danske motorskib "Ellen Mærsk" kom forbi og gik til assistance. Under forsøget på at redde besætningen, skete der det ulykkelige, at maskinchefen på "Ellen Mærsk" Johannes Knudsen druknede.

Det var en mørk nat, der blæste en stærk storm - halv orkan- og maskinchefen sprang i søen for at redde en af de nødstedte fiskere, fik også fat i ham og bragte han hen til "Ellen Mærsk", men under de vanskelige forhold, var det umuligt for besætningen på denne at bjerge de to mænd, og de forsvandt i mørket.

Det japanske folks reaktion på denne hændelse, den aften de efter ulykken viste den forulykkede maskinchef, og den sympati de viste hans familie har været forbilledlig.

Det vil fore for vidt at opregne alle eksempler på dette her. Jeg skal kun nævne, at familien modtog breve og gaver fra mange forskellige sider i Japan, at den japanske regering tildelte maskinchefen en meget høj orden, og at det japanske folk rejste en stor og smuk mindsten for maskinchefen på det sted hvor ulykken skete. Og at det japanske folk samtidig sendte familien en pengesum, der gjorde det muligt for et medlem af familien at rejse over til Japan for at se dette mindesmærke og hilse på de folk, som havde været med til at rejse dette minde, og bringe den familiens tak.

Familien anmodede mig om at gøre dette, og i oktober 1957 rejste jeg da, som repræsentant for familien til Japan for at gøre dette.

Når jeg skriver dette her i "Vandposten", er det for at fortælle jer spejdere om japanske spejders deltagelse i det japanske folks sympati.

Umiddelbart efter ulykken var sket, overrakte en spejdertrop i Tokyo den danske minister i Japan Hr. Kruse en smuk indrammet broderet mindetavle, og udtalte ved denne lejlighed deres beundring for maskinchefen, idet de forsikrede ministeren, at de aldrig ville glemme det skete, men holde sig den danske maskinchefs opførsel for øje, som et lysende eksempel på ægte spejderånd.

Og da jeg kom til Japan, og var ude ved mindstenen, hvor der var arrangeret en mindehøjtidelighed, var der modt en spejdertrop som dannede en æresvagt.

Der findes i Tokyo et selskab ved navn "Ernelundsselskabet". Dette er et selskab af japanske spejdere, som i 1923 deltog i den store Janboree på Ernelundssletten. Disse gamle spejdere har gennet alle de forløbne år holdt sammen, og mødes som regel en gang om måneden. Fra dette selskab modtog familien også sympatitilkendegivelser. Umiddelbart efter ulykken holdt selskabet et møde for at mindes maskinchefen, og fra dette møde, hvor også den danske minister var til stede, modtog vi en hilsen fra medlemmerne, ligesom vi modtog en dansevifte.

fortsættes næste side

JAPANSKE SPEJDERE forsat

med alle de tilstedeværendes egenhændige navnetrak.

Jeg takkede for hilsenen, og da det blev bestemt, at jeg skulle rejse til Japan, skrev jeg igen til selskabet, og allerede den første dag jeg var i Tokyo fik jeg besøg på mit hotelværelse af et af medlemmerne, mr. Tadashi Nojiri.

Denne fortalte mig, at selskabet havde i sinde at arrangere en modtagelse for mig, og aftalen blev, at denne skulle finde sted, når jeg kom tilbage til Tokyo efter en rejse rundt i Japan.

Modtagelsen fandt sted den sidste dag jeg var i Tokyo. Det var en meget snuk fest på en restaurant i en af byens parkanlæg. Alle medlemmer var tilstede, og jeg blev modtaget med en meget snuk og varm-følt velkomsttale. Denne var på japansk, men blev oversat til engelsk. Iøvrigt talte et af medlemmerne -mr. Hirono Hirabayashi- dansk. Han havde opholdt sig tre år i Danmark.

Jeg fik overrakt den japanske spejdnål i guld, og samtidig fik jeg et slags banner med de japanske spejdermærker, Det japanske og det danske flag. Dette banner har den historie, at det i 1923 var med til Jamboreen i Danmark, og man mærker det sind, der ligger bag den velkomst jeg fik, når man betænker, at det må have været et af deres klenodier de skænkede mig.

Iøvrigt var det en hyggelig og festlig sammenkomst. Man havde prøvet at fremstille dansk smørrebrød, og selv om det var tydeligt, at den gode vilje var bedre end resultatet, blev det nydt med stort velbehag, efter mange dage på ris, stegte grønsager og rå fisk.

Efter modtagelsen var der rundgang i parken, og her optrådte de to yndigste småpiger, man kan tænke sig. Fem år gamle var de, og klædt ud som geishaer dansede de to små til gramfonmusik på et udbredt tæppe meget sikkert og elegant de yndige danse.

Efter min hjemkomst fik jeg igen en skrivelse fra japanske spejdere. Denne gang var det sammenslutningen af gamle spejdere. Man sendte mig en skrivelse, hvori man mindedes min bror, og bad mig, i anledning af årsdagen for hans død den 10 FEB at sende denne til sammenslutningen af gamle danske spejdere.

Jeg synes, det er enestående at disse "Ermelundsspejdere" holder sammen så længe .

Tokyo er en stor by - mange af den har været meget omkring i verden og de fleste er travle forretningsfolk, som sidder i store stillinger og virksomheder.

Det vil uden tvivl være til velsignelse for både Japan og Danmark, om der ad denne vej bliver knyttet bånd mellem de to lande. De japanske spejdere har gennet deres opførelse bevist, at de er værdige til at bære spejdnævnet. Jeg synes, at deres deltagelse og trofasthed mod mindet om en fremmed, er et godt eksempel til efterfølgelse.

Hvormange af os ville efter års forløb huske en japansk sømand som var druknet i dansk farvand - var det end under de samme omstændigheder.

- - - - - D.K.

Kære David, Sospesjderne i Vordingborg siger dig tusind tak for dit indlæg.

DET MANER TIL EFTERTANKE.

Tuck

Så hejser vi
Standarden for:

~ Duellighedstegn:
Svømmer

~ Bestået
Spejderprøve ~

PF. Bertel O. Pedersen
PA. Boye Hansen
Poul Flenning Rasmussen
J. Bjarne Larsen
John Broe Andersen

PF. Niels Falsig Petersen.
Nødhjælp

Johannes Berggreen
Christian Ludvig
PF. Bertel O. Pedersen
PA. Boye Hansen
PF. Niels Falsig Pedersen
John Pommergård
PF. Paul Bjørn Sørensen
Ole Bloch-Petersen
Torben Hørup Hansen
JM. Hans Blixenkroner-Møller
JM. Freddy Hansen.

~ 60 km. ~

Jørgen Bloch-Petersen
J. Bjarne Larsen
John Erland Larsen
Jesper Madsen

RETTELSE: Personlisten for
rubrikken "Bestået spejder-
prøve" og "60 km" skal byt-
tes.

F Ø D S E L S D A G S B Ø R N I A P R I L

d. 8. TA. Helmuth Aspernig   d. 19. Christian Ludvig
d. 22.   John B. Andersen   d. 28. Torben Nielsen
d. 29. TA. Ralph Meineke.

Å R S S T J E R N E R
pr. 24-4-1959.

1 år: PA. Ole Nielsen   3 år: Johannes Berggreen
PA. Hans Evald Hansen   Erland Rasmussen
2 år: PF. Niels Falsig Pedersen   Christian Ludvig
JM. Hans Blixenkroner-Møller 11 år: TA. Kim.

Troppen og Tropsrådet ønsker alle tillykke og byder
samtidig velkommen til Helmuth August Aspernig, der har været
spejder i "HERKULES TROP" i Klagenfurt, Østrig.

TUCK

H. BRØGGLER

=====
Har du tænkt på

AT DER KUN ER EN TID TIL AT BEGYNDE ET PATRULJEMØDE PÅ,
DET ER LIGE PÅ SLAGET.

F A R
M O R

Søspejderen i II KVT.

S K O L E G A N G O G S P E J D E R S P O R T.

Når vore store drenge skal op til en afsluttende eksamen af en eller anden art, opstår gerne spørgsmålet, om han skal holde op med at deltage i arbejdet i patruljen og troppen. - Det har altid været en stiltiende aftale, at drengen i denne periode kunne gøre sig mere eller mindre passiv m.h.t. spejderforetagender. Det er klart, at pligterne over for skolen går forud for spejderarbejdet - det er jo heldigvis sådan, at mange kan være med alligevel, takket være et sanvittighedsfuldt arbejde året igennem; måske ikke i fuldt omfang, men så i den udstrækning, som skolearbejdet nu levner tid til. Det må helt blive en sag mellem forældrene og drengen, om han skal sige fra i eksamenstiden, eller om han kan deltage i et vist omfang. Jeg beder blot om, at blive underrettet, så jeg er klar over, hvad årsagen til fraværelsen er. - I denne forbindelse glæder vi os over, at vore dygtige spejdere som regel også er dygtige i skolens verden! Det er i spejderlivets ånd, at man passer sine pligter sanvittighedsfuldt og med fuld indsats.

Tuck TF.

VED DE NOGET OM VORE DUELIGHEDS-TEGN?

Da spejderbevægelsens stifter i sin tid indførte duelighedstegnene, var det ikke for at skabe en lang række eksperter på bestemte områder, men for at give mulighed for, at drengene kunne finde en hobby, der kunne interessere den. Det er meningen med vore duelighedstegn. - Nogle er lette, andre er svære, men fælles for dem alle er, at arbejdet med dem skal give drengene lyst til at lære mere. Prøv engang at se vore duelighedstegn igennem. Måske er der nogle, De kunne have lyst til at lade Deres dreng arbejde med. Duelighedstegnene indgår ikke, som prøvestoffet gør det, i vort almindelige træningsarbejde. Derfor vil Deres nedvirken være velkommen, og den vil være med til at skabe endnu flere aktive fritidsinteresser for Deres søn. - Hvad mener De om en springstur i skoven med gips i tasken til aftryk? Eller hvad med at give ham lov til at bruge køkkenet nogle dage til træning i kokkemærket. Ja, vi kunne blive ved. Der er mange ideer endnu. De ligger blot og fortsættes næste side.

venter på at blive brugt. - De vil blive forbavset over at opdage, hvor ivrigt Deres dreng vil gå op i det nye, forunderlige samarbejde i hjemmet.

P R Ø V D E T !

P A T R U L J E - N Y T .

HAJEN melder:

Vi glæder os til at få både-
ne i vandet, men der er jo også di-
visionsturneringen at tænke på.

Vi synes ikke rigtig om den med fotografiapparatet, men det klarer vi vel også, der er jo en halv måned endnu. Vi har fået Niels som P.F. og Hans Evald som PA., og vi skal nu træne lidt til divisionsturneringen, selv om vi nok ikke har alt for store chancer. - Hos os var der to, der bestod eksamen til røde kors, nemlig Niels og John, men de andre håber på bedre held næste gang. Med de to nye både bliver der en hel del at lave, og der er jo også tropsførerens "pran" at gøre i stand. Kort sagt, der er nok at gøre. Der bliver nok ebbe i tropskassen efter den omgang.

med spejderhilsen Hajen.

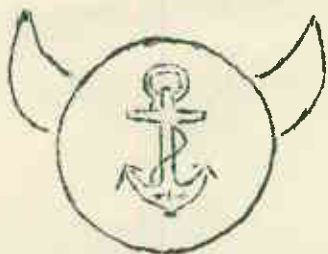

HAVØRNEN melder:

Vi er alle glade for vores nye mand, Jørgen. Jørgen er i gang med spejderprøven, og vi andre ved II kl-prøven. Alt er godt i Patruljen, og vi glæder os til jubilæums-

lejren, men Ib siger at han ikke skal ned. Vi håber, at de nye både bliver gode at sejle i, og at det snart kan blive den tid, hvor der skal sejles igen. Per er pr. 25 MAR 1959 udnævnt til PA.

med spejderhilsen Havørnen.

Jungmændene melder:

Jungmandsmødet d.11 MAR 59 blev jo en herlig oplevelse med sejlads i DMH 72 hvortil også PF og PA var inviteret, desværre mang-
Karsten og Torben. Torben dog med

gyldigt afbud. - Onsdag d.18 MAR 59 blev der holdt møde hos Tuck sammen med tropsledelsen, ialt 100% mødepligt. Opgaven lød på natorientering efter kompas, hvilket jo er legeværk for os, men den var besværliggjort ved, at vi igen lygter måtte medbringe. Man skal være født blæksprutte, når man skal lægge kompasretninger ud på kortet, hvor man har kompas i den ene -, kort i den anden -, en øske tandstikker i den tredje hånd. Det blev klaret. Hans og Freddy har i påsken deltaget i primitiv førerkursus på Colleruphus. Vi får sikkert en spændende be-
retning senere, - for spændende har det været.

med spejderhilsen FOX.